

15. avgust 2021 - Marijino vnebovzetje

(Raz 11,19;12,1-6.10) TUKAJ

Zaslužni papež Benedikt XVI. je o prazniku Marijinega Vnebovzetja, ki ga letos obhajamo namesto 20. nedelje med letom, zapisal naslednje: »15. avgusta obhaja Cerkev najpomembnejši Marijin praznik v liturgičnem letu: Marijino Vnebovzetje. Na koncu svojega zemeljskega življenja, je bila Marija z dušo in telesom vzeta v nebesa, torej v slavo večnega življenja, v polno in popolno edinost z Bogom. Častitljivi papež Pij XII. je 1. novembra 1950 slovesno razglasil to dogmo.«

Namesto običajnega starozaveznega berila imamo na ta praznik prvo berilo iz Knjige razodetja, zadnje knjige Nove zaveze in celotnega Svetega pisma. Knjiga spada v tako imenovano apokaliptično literaturo, ki je dobila ime po grškem izrazu *apokálypsis*, kar pomeni "odkritje", "odstiranje", književno zvrst, ki jo je razvilo pozno judovstvo, in je vselej odkrivanje zastora, ki pred človeškimi očmi skriva Božje načrte s svetom: preteklo, sedanje in zlasti tiste v neposredni prihodnosti. Sporočilo Razodetje je nenavadno, srhljivo in tuje: zlo, kri, odpad in nevera v neslutelih in čudnih podobah, v goščavi simbolov, ki jih je težko razložiti v sodobnem jeziku. Kljub temu pa ostaja Janezovo razodetje spis, ki ima za kristjane še vedno moč svarila, ki preganjanim zbuja upanje, mlačnim poživlja vnemo in tistim, ki so zašli, kaže pot k Bogu.

Kar zadeva pisca te novozavezne knjige, so bili dolgo prepričani, da je to apostol Janez. Vendar novejša raziskava kažejo, da je to bil po vsej verjetnosti neki drugi Janez, saj se jezik in slog tega spisa bistveno razlikujeta od Janezovega evangelija.

Da ne bo nesporazumov je treba poudariti, da se besedilo našega odlomka nanaša neposredno na Cerkev, vendar je dobro imeti pred očmi izjave II. vatikanskega koncila, da je treba gledati Marijo kot člana in predstavnika Cerkve. Čeprav pisec ni imel pred očmi Marije, lahko v našem odlomku vidimo njeno poveličanje. Žena, obdana s soncem (simbol izbranosti in Božje milosti), in pod njenimi nogami mesec (simbol zla) in na njeni glavi venec iz dvanajstih zvezd (simbol starozavezne zaveze dvanajstih Izraelovih rodov, kot tudi simbol krščanske skupnosti na

temelju dvanajstih apostolov) daje v Odrešenikovi Materi spoznati predstavnico vsega Božjega ljudstva. V velikem ognjenordečem zmaju, ki je imel sedem glav in deset rogov in na svojih glavah sedem kron; in njegov rep je potegnil s seboj tretjino nebesnih zvezd ter jih vrgel na zemljo in ki se je ustopil pred ženo, ki je bila na porodu, da bi požrl njeno dete, je plastično opisano surovo nasilje in ogromna sila zla, Božjega nasprotnika satana, ki počne vse, da bi uničil Cerkev. Dovolj je pogledati naše slovensko sočasno stanje, da se o tem prepričamo.

Zaključimo mislijo Benedikta XVI.: »Ta praznik nam torej govori o naši prihodnosti. Pravi nam, da bomo nekoč tudi mi poleg Jezusa v Božjem veselju. Hkrati nas vabi, naj bomo pogumni, naj verjamemo, da lahko moč Kristusovega vstajenja deluje tudi v nas in nas spreminja v može in žene, ki se vsak dan trudijo živeti kot vstali ter v temino zla, ki je na svetu, prinašajo luč dobrega.«